

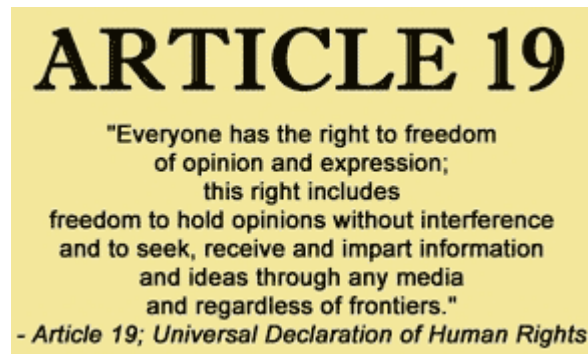
Het “respecteren” van elkaar in de wereld

Marc Verhoeven, 17-9-2017

Universele verklaring van de rechten van de mens – Artikel 19:

“Een ieder heeft recht op vrijheid van mening en meningsuiting.
Dit recht omvat de vrijheid om zonder inmenging een mening te koesteren
en om door alle middelen en ongeacht grenzen
inlichtingen en denkbeelden op te sporen,
te ontvangen en door te geven”.

Bron : http://www.ohchr.org/EN/UDHR/Documents/UDHR_Translations/dut.pdf

Ik ben vóór dit artikel 19, dus vóór de vrijheid van mening en van meningsuiting, die ons in onze westerse democratieën gegeven wordt (hoelang nog?). Dit, ten behoeve van de gemengde aardse maatschappijen, van gelovigen en ongelovigen.

Iedere mens moet en mag zijn eigen mening vormen, en die ook naar buiten brengen. Dat laatste is vrijheid van pers en spraak. Als men de mening en spraak van een ander niet zou dulden, dan zou er voortdurend fysieke strijd en oorlog zijn: een onleefbare wereld (wat die ook is op vele plaatsen).

Daarom breng ik respect op voor die **vrijheid**.

Dit wil echter niet zeggen dat ik het eens moet zijn met de **mening** van een ander: ik hoef ander-mans mening innerlijk en inhoudelijk niet te respecteren als ik het oneens zou zijn met hem.

Als iemand een tegengestelde mening (antithese) hanteert aan de mijne (die ik oprecht als waarheid aanzie: mijn these) dan hoef ik die antithese (onwaarheid) niet inhoudelijk te respecteren. Wel de vrede bewaren door de ander zijn eigen mening te gunnen, wat die ook is.

“Leef, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt,
in vrede met alle mensen” – Romeinen 12:18.

Ik **hou** van de denkwijze volgens het gezonde (bijbelse!) principe van “these – antithese”: iets is juist of fout, goed of slecht, eerzaam of niet eerzaam, waarheid of leugen, moreel of immoreel, zinvol of niet zinvol, enz. Een christen bouwt zijn theses op de waarheid van Gods Woord, en zal een antithese daarop niet aanvaarden.

In de “postmoderne” wereld van vandaag doet men veel aan “synthesedenken”: men tracht van het bestaande these – antithese-principe een verzoenende synthese te maken (ook genoemd: dialectisch denken, of consensusdenken). Men “respecteert” dan inhoudelijk de **mening** van de ander. Dat verstaat men vandaag onder “elkaar respecteren”, en zelfs “liefde voor elkaar”.

Dat is niets voor mij. Ik wil nooit een foute antithese inhoudelijk respecteren. Ik respecteer wel de vrijheid van mening en meningsuiting (Artikel 19), en in **die** zin elkaar te respecteren.

Ultiem zal God al die meningen en subsequeante daden van de aardbewoners rechtvaardig beoordelen en sanctioneren, ook volgens het principe these – antithese, of waarheid – leugen, waarbij Gods Woord als volmaakte wet fungeert. Wij kunnen mensen daarvoor waarschuwen (is ook vrijheid van meningsuiting) maar niet dit oordeel als het ware in Gods plaats voeren.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm